ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ὁ πρῶτος σιδηρόδρομος λειτούργησε στὴν Ἀγγλία στὰ 1826.

— Τὰ πρῶτα ρολόγια κατασκευάστηκαν στὴ Νυρεμβέργη στὰ 1477.

— Τὸ τηλεσκόπιο χρησιμοποιήθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀγγλία στὰ 1608.

— Τὸ πρῶτο ἀτμόπλοιο διέπλευσε... τὸν ποταμὸ Χοάτσον τῆς Ἀμερικῆς στὰ 1807.

— Τὰ πρῶτα σπίρτα κατασκευάστηκαν στὸ 1829.

— Οἱ φάκελλοι ἐχρησιμοποιήθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ στὰ 1839.

— Ἡ πρώτη πυροσβεστικὴ ἀντλία κατασκευάστηκε στὰ 1654.

— Ἡ πρῶτες μεταλλικὲς πέννες ἔγιναν στὰ 1830.

— Ὁ πρῶτος ἱπποσιδηρόδρομος ἐκινήθη στὰ 1826.

— Τὸ πρῶτο ἀερόστατο ἀνυψώθη στὰ 1783.

— Ὁ πρῶτος Καζαμίας ἐξεδόθη στὰ 1460.

— Ἀπ' ὅλους τοὺς λαοὺς τὴν περισσότερη μπύρα πίνουν οἱ Βαυαροί.

— Κάθε Βαυαρὸς πίνει, κατὰ μέσον ὅρον, 50 γαλόνια μπύρα τὸ χρόνο.

— Ἔπειτα ἔρχονται οἱ Ἄγγλοι μὲ 30 γαλόνια καὶ τελευταῖοι οἱ Γερμανοὶ μὲ 13.

— Στὴν Ἀγγλία ὑπάρχουν 35.000 γύφτισσες.

— Ὁ ἄνθρωπος ἀσθενεῖ περίπου 9 ἡμέρας τὸ χρόνο.

— Σ' ὅλον τὸν κόσμο παντρεύονται ἡμερησίως 3.000 ἄνθρωποι.

— Τὰ λεωφορεῖα εἰσήχθησαν κατὰ πρῶτον στὴν Ἀγγλία στὰ 1569.

— Τὸ πετρέλαιο χρησιμοποιήθηκε γιὰ πρώτη φορὰ πρὸς φωτισμὸν στὰ 1826.

— Τὰ τζάμια εἰσήχθησαν στὴν Ἀγγλία κατὰ τὸν 8ον αἰῶνα.

— Κομπολόγια μὲ γυάλινες χάντρες κατεσκευάζοντο στὴν Αἴγυπτο 2.000 χρόνια πρὸ Χριστοῦ.

— Ὁ διαβήτης χρησιμοποιήθηκε στὴ Γαλλία στὰ 1150.

— Τὸ πρῶτο μαξιλάρωμα στὰ ἑλληνικὰ θέατρα ἔγινε στὰ 1884.

— Ἡ Ἀκρόπολις φιλοξενοῦσε ἄλλοτε σμήνη κοκκορεβάγιες.

— Τὶς ἐρήμαξαν ὅμως κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὴν Ἐπανάστασι χρόνια, οἱ φύλακες τοῦ Ἱεροῦ Βράχου.

— Τὶς τουφέκιζαν, τὶς σκότωναν καὶ τὶς πω λοῦσαν μπαλσαμωμένες στοὺς ξένους περιηγητάς, ἰδίως στοὺς Ἐγγλέζους, ποὺ πλήρωναν ἄδρὰ γιὰ ν' ἀποχτήσουν «γλαύκας τῆς Ἀκροπόλεως»!....

— Ὁ μεγαλείτερος πεζοπόρος τῆς Ἑλλάδος ἦταν ὁ ἐφέτης Παρασκευαΐδης.

— Ξεκινοῦσε.... χάριν περιπάτου ἀπὸ τὴ Λάρισσα καὶ ρχότανε στὴν Ἀθήνα μὲ τὰ πόδια, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς ζέστες τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ γιὰ τὰ κρύα τοῦ χειμῶνα!....

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

καθὼς ἤμουνα μὲ τὸν κ. Λούβαρη καὶ μὲ τὸν Ἄριστο τὸν Χασιρτζόγλου, νὰ καὶ συναντῶ τὸν φίλο μου τὸν Φ. Βάμβα.

— Ἔλα δῶ, μοῦ λέει, ν' ἀκούσης κάτι ποὺ σ' ἐνδιαφέρει.

Καὶ μὲ παίρνει καὶ μὲ πάει σ' ἕνα σπίτι κάτω, ἐκεῖ κοντὰ στὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν. Ἀνοίγουμε τὴν πόρτα καὶ νὰ... ὁ Δῆμος ὁ Βρατσᾶνος! Χρόνια εἴχαμε ν' ἀνταμωθοῦμε καὶ εἴχαμε τόσα πολλὰ νὰ εἰπῆ καὶ νὰ ρωτήση ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

— Καὶ γιὰ τὸ «Μυστηριῶδες σπίτι τῆς Καλλιθέας», μοῦ λέει, δὲν μὲ ρωτᾶς;

— Ἀλήθεια, τί ἦτανε αὐτό;

— Μυστήριο, φίλε μου, μυστήριο, μεγαλείτερο ἀπ' ὅ,τι τὸ φαντάζεσαι!...

— Δηλαδή;

— Μὴν τὰ ρωτᾶς! Ἐκεῖ ὁποῦ νομίζαμε πὼς ξεδιαλύναμε τὸ μυστικό, ἐκεῖ πειὰ ἐσκοτείνιασε καὶ περιεπλέχτηκαν τὰ ἀκατανόητα πιὸ πολὺ ἀκόμα!... Ἔλα αὔριο νὰ σοῦ πῶ. Θὰ χάσης τὰ μυαλά σου!...

Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως ἔφυγα.

Καὶ ἔτσι τὸ μυστήριο τῆς περιέργου κατασκευῆς τοῦ σπιτιοῦ ἐκείνου, ἐξακολουθεῖ νὰ μένη μυστήριο καὶ αἴνιγμα ἀκόμα!...

Αἴνιγμα σωστό.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΣΗΜ. «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ».— Γιὰ τὸ μυστηριῶδες σπίτι τῆς Καλλιθέας ἔχει γράψει πρὸ καιροῦ στὸ «Μπουκέτο» καὶ ἕτερος ρεπόρτερ ἐπιδρομεύς του. Ἡ ἐφημερίδες τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἔκαμαν μεγάλο θόρυβο σχετικῶς. Ἐπενέβη τότε καὶ ἡ Ἀστυνομία. Τί ἐξακρίβωσε ὅμως; Τί ἀνακάλυψε; Δὲν θέλησε νὰ τὸ ἀνακοινώση στὸν Τύπο. Ἐτήρησε ἀπόλυτη σιωπὴ κι' ἔτσι τὸ μυστήριο ἔμεινε σκοτεινό. Ἡμεῖς ἐν τούτοις θὰ παρακαλέσουμε τὸν κ. Βρατσάνο νὰ μᾶς γράψη πᾶν ὅ,τι ξέρει σχετικῶς, χάριν τῶν φιλοπερίεργων ἀναγνωστῶν μας.

ΤΑ ΠΙΟ ΩΡΑΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἕνα ἀνέκδοτο τοῦ Σααδῆ. Ποιὸ εἶνε τὸ χειρότερο κακό. Ὁ Κλερὸν κι' ὁ δυσαρεστημένος στρατιώτης. Μιὰ σφαῖρα ποὺ μιλάει πιὸ πειστικὰ ἀπ' τὸ στρατηγό. Τὸ πάθημα τοῦ Βάλτερ Σκώτ. Ὁ Σουλτᾶνος κι' ὁ Βεζύρης του. Τί ἔλεγαν ἡ κουκουβάγιες. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ αὐτοκράτορος, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ὁ Σααδῆ, ὁ περίφημος ποιητὴς τοῦ «Γκιουλιστάν», διηγεῖται κάποιο τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτο:

Μιὰ φορὰ ἕνας βασιλιᾶς τῆς Ἀραβίας προσκάλεσε τρεῖς σοφούς, ἕναν Ἕλληνα, ἕναν Ἰνδὸ κι' ἕναν Πέρση, καὶ τοὺς ρώτησε ποιὸ εἶνε τὸ χειρότερο κακό.

— Γερατειὰ μαζὺ μὲ φτώχεια, ἀποκρίθηκε ὁ Ἕλληνας.

— Ἡ ἀνυπομονησία, εἶπε ὁ Ἰνδός.

— Θάνατος δίχως καλὰ ἔργα πίσω του, ἀπάντησε ὁ Πέρσης.

* * *

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Κλερὸν ὁδηγοῦσε κάποτε ἐν ὥρᾳ μάχης, ἕνα τμῆμα στρατοῦ ἀπὸ ἕνα πολὺ δύσκολο πέρασμα καὶ συμβούλευε τοὺς ἄντρες του νὰ μὴν παραπονιοῦνται γιὰ τὶς δυσχέρειες τῆς πορείας.

— Γιὰ σᾶς ποὺ καβαλλικεύετε ὡραῖο ἄλογο εἶνε καλά, ἀπάντησε μὲ τόλμη ἕνας στρατιώτης, ἀλλὰ γιὰ μᾶς τοὺς δυστυχισμένους ποὺ σπάζουμε τὰ πόδια μας, δὲν εἶνε καθόλου καλά!

Μόλις τ' ἄκουσε αὐτὸ ὁ στρατηγὸς ποὺ εἶχε καλὴ καρδιά, ξεκαβαλλίκεψε καὶ παραχώρησε τὸ ἄλογό του στὸ δυσαρεστημένο στρατιώτη.

Ἀλλὰ μόλις ὁ τελευταῖος ἀνέβηκε ἐπάνω στὸ ζῶο, τὸν βρῆκε μιὰ ἐχθρικὴ σφαῖρα καὶ τὸν ἔρριξε κάτω νεκρό.

— Βλέπετε λοιπόν, εἶπε ὁ στρατηγός, γυρίζοντας στοὺς ἄντρες του, πὼς ἡ ψηλότερες θέσεις εἶνε καὶ ἡ πιὸ ἐπικίνδυνες;

* * *

Μιὰ μέρα ὁ περίφημος μυθιστοριογράφος Βάλτερ Σκὼτ ἤθελε νὰ μπῆ σ' ἕνα σπίτι, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε ν' ἀνοιξη τὴν πόρτα.

Φώναξε τότε ἕνα φτωχόπαιδο τοῦ δρόμου, τὸ ὁποῖο πραγματικὰ τὴν ἄνοιξε.

Ὁ Σκὼτ θέλησε νὰ τὸ ἀνταμείψη, ἀλλὰ μὴ βρίσκοντας ψιλὰ στὴν τσέπη του, τοῦ ἔδωσε μιὰ ἀσημένια δραχμὴ ποὺ εἶχε, λέγοντας:

— Ἀπ' αὐτὴ νὰ κρατήσης εἰκοσιπέντε λεπτὰ καὶ τ' ἄλλα ἑβδομῆντα πέντε νὰ μοῦ τὰ ἐπιστρέψης.

— Δὲν θὰ πεθάνης ποτέ, ἄν περιμένης νὰ σοῦ γυρίσω τὸ ὑπόλοιπο, ἀποκρίθηκε τὸ παιδί, πηδῶντας καὶ φεύγοντας.

* * *

Ὁ Σουλτᾶνος Μαχμοὺτ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ αἱμοσόρους ἡγεμόνας καὶ εἶχε μεταβάλει πολλὲς ἐχθρικὲς πόλεις σ' ἐρείπια.

Ὁ Βεζύρης του ὅμως ἦταν πονόψυχος ἄνθρωπος καὶ λυπόταν γι' αὐτὲς τὶς καταστροφὲς τοῦ κυρίου του. Ὁ ἴδιος ἰσχυριζόταν ὅτι ἤξερε τὴ γλῶσσα τῶν πουλιῶν καὶ καταλάβαινε ὅ,τι κι' ἂν ἔλεγαν.

Μιὰ βραδυὰ ποὺ γύριζε ἀπ' τὸ κυνῆγι μαζὺ μὲ τὸ Σουλτᾶνο, ὁ τελευταῖος εἶδε ἀπάνω σ' ἕναν τοίχο δυὸ κουκουβάγιες καὶ διέταξε τὸ Βεζύρη νὰ σταθῆ καὶ ν' ἀκούση τί λένε.

Ὁ Βεζύρης πλησίασε πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ προσποιήθηκε ὅτι πρόσεχε στὴ συνομιλία τῶν δυὸ πουλιῶν.

Σὲ λίγο γύρισε κοντὰ στὸ Σουλτᾶνο καὶ τοῦ εἶπε πὼς δὲν τολμοῦσε νὰ τοῦ φανερώση ὅσα ἄκουσε.

Ὁ Σουλτᾶνος ὅμως ἐπέμενε κι' ὁ ἔξυπνος σύμβουλός του τοῦ εἶπε τότε:

— Ἡ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς κουκουβάγιες ἔχει γυιὸ κι' ἡ ἄλλη θυγατέρα καὶ θέλουν νὰ τοὺς παντρέψουν. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ μητέρα τοῦ γυιοῦ εἶπε στὴν ἄλλη πὼς δέχεται τὴν κόρη της γιὰ νύφη, ἀλλὰ μὲ τὸν ὅρο νὰ τῆς δώση γιὰ προῖκα πενῆντα χαλασμένα σπίτια. — «Ὄχι πενῆντα, ἀλλὰ πενταχόσια σοῦ δίνω, ἀποκρίθηκε ἡ μητέρα τῆς νύφης. Φτάνει νὰ βασιλεύη στὸν τόπο μας ὁ Μαχμοὺτ καὶ ποτὲ δὲν θὰ λείψουν τὰ χαλάσματα...».

Ὁ ἁπλοῦς Σουλτᾶνος τόσο πολὺ συγκινήθηκε ἀπὸ τὴ διήγησι τοῦ Βεζύρη του, ὥστε διέταξε νὰ ξαναφτιάσουν ἀμέσως ὅλα τὰ χαλασμένα σπίτια καὶ ἀπὸ τότε δὲν ἐπεχείρησε καμμιὰ νέα καταστροφή.

* * *

Ὁ αὐτοκράτωρ Λεοπόλδος εἶχε μεγάλη κλίσι πρὸς τὴ μουσική.

— Κρῖμα, Μεγαλειότατε, ποὺ δὲν ἐγίνατε μουσικός! τοῦ εἶπε μιὰ μέρα ὁ αὐλάρχης του.

— Ἄ, μὴ στενοχωρίεστε γι' αὐτό, τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ αὐτοκράτωρ εἰρωνικά. Τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἔχω σήμερα εἶνε λιγάκι καλύτερο ὑποθέτω!...